

Het leven van Max en z'n mama

week 10

Waar is mijn kleine baby, eerst dacht ik wat fijn als hij wat groter en ouder wordt. Maar nu echt het kleine baby'tje eraf is mis ik dat toch wel enorm. Wat groeit hij goed, en wat wordt hij zwaar. Dit is een heel goed teken natuurlijk, want Max doet het enorm goed. En gelukkig ook nergens meer last van de operatie.

Max is weer thuis

Heerlijk mijn mannetje is weer lekker thuis. Ja ik heb hem enorm thuis gemist. En ook is het wel weer even wennen nu hij thuis is, na het ziekenhuis opname. Het gaat goed met hem. En

ondanks ik nog altijd mijn moeilijke momenten heb, voel ik me iets rustiger naar Max toe. Ik merk na de laatste sessie die ik heb gehad bij Mirre voor dat Max thuis kwam dat ik rustiger naar mezelf en hem ben. Van binnen ben ik nog wel onrustig, dat verdwijnt niet zo maar ineens. Er is veel boosheid, frustratie en verdriet uit gekomen bij Mirre. En dat heb ik mooi daar kunnen laten voordat Max thuis kwam. Zo heeft hij daar nu geen last van. Het voelt goed dat ik momenteel kan toegeven aan dat Max gewoon alleen maar bij mij wilt liggen. En dat ik er van geniet, gewoon even niks hoeven en samen met hem op de bank hangen. Ik lekker serie kijken en hij in mijn armen liggen te slapen. Ik betrapte me erop dat ik zelf heb genoten van de momenten in mijn armen. Maar vermoeiend is het wel, en zeker als je nog de hele avond voor je hebt en het dan wel echt mis is met huilen.

Huilen huilen huilen

Nadat ik me de hele dag had overgeven aan dat Max alleen bij me wilde liggen ging het s,avonds hardop met huilen. Wat ik ook deed niks was goed voor meneertje. In mijn armen houden had geen zin meer, want hij bleef maar huilen. Die avond kreeg ik hulp van martinizorg en zelfs zij kreeg hem niet stil. Er waren echt maar kleine momenten dat hij stil was. Voornamelijk als je door de kamer heen liep en hem heen en weer wiegde. Maar zodra je stopte was het weer huilen. Echt alles hebben we samen uit de kast gehaald. Toch maar proberen om hem naar bed te brengen. Maar ook dit pikte hij niet, dus ik weer naar boven om hem stil te krijgen. Maar het huilen werd alleen maar erger. Ik wist het echt niet meer, en moest er zelf ook van huilen. Achter me werd er ineens verteld dat ik het wel goed deed. Maar dat Max waarschijnlijk het van moeheid ook niet meer wist. Ze wilde dat ik de leidinggevende belde om advies te vragen, want eigenlijk zat haar werkdag er al op. Maar ze wilde me niet alleen laten, en dat wilde de leidinggevende ook niet dat ik alleen bleef met Max. Ze vond het verstandig om de doktersdienst te bellen om te kijken of er iets aan de hand

zou zijn. Want dit huilen deed hij ook zo erg voor we ontdekten dat hij een liesbreuk had. Maar eerst mijn partner naar huis laten komen van zijn werk, alleen dat lukte helaas niet. Dus besloten toch te bellen, want degene die bij me was wilde wel met mij mee dan. Na laten kijken bij de dokter, waar hij uiteraard stil was. Er was niets aan de hand met hem en konden weer naar huis. Gelukkig was mijn partner me komen halen, en kon zij van martinizorg ook naar huis. Thuis nam mijn partner het over, omdat ik wel erg moe was nu. Hij gaf hem de fles en probeerde hem naar bed te krijgen. Ik ben zelf op bed gegaan, maar Max bleef weer huilen. Ik ben even in slaap gevallen en toen ik wakker was, was het inmiddels al tegen 03.00 en hoorde hem nog altijd huilen. Mijn partner had ook alles al geprobeerd en lag nu vermoeid op de bank. Ik heb Max mee genomen naar boven, legde hem in ons bed met de speen even vast houden. En hij viel in slaap, ik liet de speen los. Normaal wordt hij dan ook weer wakker, maar nu bleef hij licht in slaap. Nog een poging hem naar bed te brengen, want de manier waarop hij in ons bed lag konden wij onmogelijk slapen. In bed, en ja eindelijk hij bleef stil. En heeft nog geslapen tot 06.30. Dat was dus een aardig kort nachtje voor ons. Wat er aan de hand is geen idee, we weten echt niet wat te doen met hem. En hoelang deze huilbuien aanblijven is ook maar de vraag. Want ook vandaag wilde hij niet echt slapen in zijn bed, geprobeerd hem in te bakken. Daar werd hij rustig van, ondanks hij al binnen vijf minuten een arm eruit gewurmd had. Misschien helpt dit wel, want hij is steeds maar zo aan het zwaaien met zijn armen. Dus heb nu een inbaker doek besteld. Misschien werkt dat beter. We moeten nu echt gewoon door deze fase heen, want dit zal vast ook wel weer over gaan neem ik aan.

Hebben jullie nog tips te doen als je baby zo ontroostbaar is en tot nu toe blijkbaar niets werkt?